

Мавриди зикр аст, ки баробари ба даст овардани Истиклолияти давлатӣ ва ваҳдати миллӣ тахти сарварию Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти кишвар мухтарам Эмомалӣ Раҳмон миллати тоҷик аз ҷароғи нести раҳӣ ёфта, имрӯз ҳамчун миллати сулҳофар ва ваҳдатсаро дар саросари ҷаҳон мақому манзалати ҳоса пайдо намудааст.

Давоми тӯли 27 соли Истиклолияти давлатӣ, кишвари азизамон тахти сиёсати созандаву бунёдкоронаи Сарвари давлат рушди бемайлони намуда, сатҳи зиндагии мардум ҳело баланд гардидааст.

Мутаассифона, ин пешравию рушди Тоҷикистони азизро бархе аз кишварҳои олам меҳоханд бо ҷалби ҳоинону анфур=шон мисли роҳбари ташкилоти ифротӣ Кабирӣ ва ҳаммаслақонаш ҳалалдор созанд.

Чи тавре ки ҳамаи мо оғайи дорем ҷанд рӯз қабл тавассути шабақаҳои интернети «ғуфтуғӣ мустақим»-и ҳоини миллати тоҷик, роҳбари ташкилоти экстремистӣ-террористии нахзати ислом Муҳиддин Кабирӣ сурат гирифт. Аз ин рафтору кирдорҳои Кабирӣ ва ҳаммаслақонаш бори дигар шояди он гардидем, ки ҳоло ҳам онҳо аз қардаҳои худ пушаймон нашуда, дар пайи амалӣ намудани

нақшаву ниятҳои нопоки худ мебошанд ва меҳоханд бо роҳи тафриқаандозӣ дар байни мардум оромии кишварро ҳалалдор сохта соҳиби қудрат гарданд.

Аммо онҳо бояд дарк намоянд, ки имрӯз миллати тоҷик шукрона аз Истиклолияти давлативу ваҳдати миллӣ намуда, тинчиву оромии кишварро мисли гавҳараки ҷашм ҳифз менамоянд ва ҳеҷ гоҳ роҳ наметананд, ки ноҳалафе мисли Кабирӣ шаъну шарафи миллати фарҳангсолори тоҷик ва Сарвари муаззами онро дар арсаи ҷаҳонӣ паст намояд. Инчунин ин ҳоинони миллат бояд бидонанд, ки дигар бо ҷунин роҳҳо наметавонанд қасро аз Тоҷикистон ба доми худ афтонанд. Зеро мардуми ватандӯсту ватандори кишвар дигар ба мақру фиреби онҳо бовар надоранд.

